

Arrest

nr. 41 099 van 30 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Turkse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 maart 2010 waarbij visa kort verblijf worden geweigerd.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 2009 om 09 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken. F. TAMBORIJN.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANDEN ABEELE die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden bij de Belgische vertegenwoordiging in Ankara aanvragen in voor een visa kort verblijf met het oog op het bijwonen van het besnijdenisfeest van hun drie Belgische kleinkinderen.

1.2. Op 17 maart 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid beslissingen tot weigering van de afgifte van een visum. Verzoekers werden op niet nader te bepalen datum van deze beslissingen in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen.

Ten aanzien van eerste verzoeker werd deze als volgt gemotiveerd:

“(…)

Wettelijke referenties:

Beslissing genomen conform artikel 15 van de Uitvoeringsovereenkomst van de Schengenakkoorden en artikel 5 van Verordening 562/2006/EG

Motivatie

* Betrokkene heeft onvoldoende bewijzen voorgelegd die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven; betrokkene beschikt niet over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst, of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd of hij/zij in staat is deze middelen rechtmatig te verwerven.

* Andere

Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis: sterk vermoeden dat lang verblijf beoogd wordt maar kort verblijf gevraagd wordt: omzeiling procedure gezinshereniging. Betrokkenen wensen te komen voor het besnijdenisfeest op 17/04/2010, doch hun vliegtuigtickets zijn voor heenreis op 09/03/2010 en terugreis op 09/04/2010. Tevens blijkt uit eerdere bekomen inlichtingen dat de betrokkenen zich in België willen vestigen. Bovendien zijn alle 5 kinderen van betrokkene woonachtig in België, er is dus weinig wat hem nog bindt met het land waarin hij verblijft.

* Geen bewijs van voldoende financiële dekking voor het voorziene verblijf aangezien de tenlasteneming niet is aanvaard. Daarenboven levert betrokkene geen bewijs van financiële middelen aan de hand van een nominatieve aankoopbordereau van Travelcheques of een kredietkaart bruikbaar op het Belgisch grondgebied gelinkt aan een persoonlijke bankrekening met voldoende beschikbare middelen.

* Tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd: de garant wordt als onvoldoende solvabel beschouwd om betrokkene ten laste te nemen rekening houdend met de voorgelegde inkomsten en de personen reeds ten laste. Bij familieband van 1ste of 2de graad wordt de volgende berekening toegepast: 800 euro (basis) + 150 euro per uitgenodigde persoon + 150 euro per persoon ten laste.

“(…)”

Ten aanzien van tweede verzoeker wordt verwezen naar wat hieronder, in punt 2.1. tot 2.5. wordt gesteld.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering en de rechtspleging

2.1. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, mevrouw B.(...) F.(...) werd niet aan de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van 27 maart 2010 toegevoegd.

2.2. Artikel 43, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV) schrijft het volgende voor:

“De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet een afschrift van de bestreden akte bevatten en vergezeld zijn van zes afschriften ervan.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die niet vergezeld is van de bestreden akte wordt tot aan de ontvangst ervan voorlopig niet op de rol geplaatst. Bij verzuim brengt de griffier dit onverwijld ter kennis van de verzoeker op het in de vordering aangegeven fax- of telefoonnummer.”

2.3. In casu bracht de griffier de raadsman van de verzoekende partijen telefonisch op de hoogte van het ontbreken van de bestreden beslissing die ten aanzien van tweede verzoekster werd genomen. Door de raadsman wordt dit ter terechtzitting bevestigd en deelt de raadsman mee dat hij niet over het kwestieuze stuk beschikt.

2.4. Naar analogie met de sanctie die voorzien is door artikel 39/69, §1, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), dient de vordering bijgevolg in beginsel van de rol te worden afgevoerd.

2.5. Op grond van wat voorafgaat, verklaart de Raad het verzoekschrift, voor zover het tweede verzoekster betreft, niet ontvankelijk.

2.6. In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker *“voor zoveel als nodig - de afgifte te bevelen aan verzoekers door de Belgische Ambassade in Ankara van een visum voor TIJDELIJK VERBLIJF van één maand teneinde hen toe te laten het besnijdenisfeest van hun kleinzoon bij te wonen.”*

2.7. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggend geschil op als schorsings- en annulatierechter. Hij is derhalve niet bevoegd om de afgifte van een visum te bevelen. Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep dit tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

2.8. De verwerende partij heeft nagelaten om voor de sluiting van de debatten het administratief dossier en een nota met opmerkingen neer te leggen.

2.9. In artikel 43, §2, derde lid van het PR RvV wordt vermeld:

“Indien de verwerende partij het administratief dossier niet van te voren heeft overgezonden, overhandigt ze het ter terechtzitting aan de voorzitter, die de terechtzitting schorst om aan de partijen de gelegenheid te geven er inzage van te nemen.”

2.10. In casu werd geen administratief dossier en geen nota met opmerkingen neergelegd. Bijgevolg worden, naar analogie met de sanctie voorzien in artikel 39/59, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij de feiten kennelijk onjuist zijn. Het dossier wordt behandeld op grond van de stukken opgenomen in het rechtsplegingsdossier.

3. Over de voorwaarden van de vordering tot schorsing ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Krachtens artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De drie onderscheiden voorwaarden vereisen een afzonderlijke beoordeling opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een overheidsbeslissing zou kunnen worden bevolen. Verzoekers dienen dan ook én een ernstig middel én het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én een uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

3.2. Er kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze bepaling dient zo te worden geïnterpreteerd dat verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat of kan ondergaan (RvS 26 oktober 2001, nr. 100.400). Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verweerder mogelijk zijn om zich tegen de door verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (RvS 12 juni 2002., nr. 107.797).

3.3. Met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert verzoeker het volgende aan:

“Aangezien het klaarblijkelijk is dat een eventuele weigering van het gevraagde toeristenvisum de rechten van verzoekers zwaar zou schenden op moreel en familiaal vlak, daar hen als grootouders, de unieke gelegenheid zou ontnomen worden om in het in hun religie uiterst belangrijke besnijdenisfeest van hun 3 kleinkinderen (allen in België geboren) bij te wonen.

Dit zou voor verzoekers nu eenmaal een onomkeerbare en irreversibele morele schade meebrengen, die in geen enkele proportie staat tot de bevolen maatregel.

Deze schade kan immers in de toekomst niet meer worden hersteld, gezien het besnijdenisfeest een éénmalige en unieke gebeurtenis is, die men achteraf niet zomaar eventjes opnieuw kan organiseren.

Ook voor de 3 kleinkinderen zelf, is het van het grootste belang dat hun grootouders uit het verre Turkije daarop aanwezig zouden kunnen zijn.”

3.4. Uit de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt dat verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing beoogt zodat de grootouders het besnijdenisfeest van hun kleinkinderen zouden kunnen bijwonen.

3.5. Ter terechtzitting werpt de Raadsman op dat een schorsing eventueel tot een nieuwe beslissing van het bestuur aanleiding kan geven. De verwerende partij wijst erop dat de schorsing van de tenuitvoerlegging niet gelijkstaat met een herevaluatie van de visumaanvraag.

3.6. De schorsing kan uiteraard slechts worden bevolen voor zover deze schorsing op één of andere manier voor de verzoekende partijen een nuttig effect kan teweegbrengen. De Raad stelt vast dat de eventuele schorsing van de bestreden administratieve beslissing onmogelijk het door verzoeker geschetste gevolg kan hebben. De aanwezigheid van de grootouders op het besnijdenisfeest, kan onmogelijk worden bewerkstelligd door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing inzake de visumaanvraag kort verblijf. Een eventuele schorsing zal de situatie van de verzoekende partij niet wijzigen, vermits een dergelijk besluit niet automatisch tot gevolg heeft dat de verzoekende partij België mag binnenkomen (RvS 1 juni 2006, nr. 159.494). Bijgevolg dringt zich de vaststelling op dat verzoeker in gebreke is gebleven op afdoende wijze het nadeel en het moeilijk te herstellen karakter ervan aannemelijk te maken.

3.7. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en tien door:

Dhr F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. VAN HULLEBUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN HULLEBUS

F. TAMBORIJN